

[Boligministeren]

kommet, skal oplyses, at magistraten i 144 sager har set sig nødsaget til at anmode Københavns politi om at rejse tiltale mod de pågældende ejere med påstande om væsentlige bøder og om tvangsbøder, således at ejerne på denne måde blev tvunget til at bringe brandsikringsforholdene i orden.

Kun 3 af disse sager er endnu ikke berammet ved Københavns byret, medens der i de resterende 141 sager er idømt (eller vedtaget) væsentlige bøder, og i de tilfælde, hvor brandsikringen ikke var fuldt lovliggjort på dommens tidspunkt, blev der tillige idømt tvangsbøder.

124 af disse sager er nu afsluttet, idet forholdene er blevet lovliggjort, medens der i de resterende 17 sager enten afventes ankebehandling ved østre landsret eller opkræves tvangsbøder af Københavns politi.«

Ad spm. nr. 801

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende foran sp. 9417, var sålydende:

Til *boligministeren* (27/5 82) af:

Knud Lind (FP):

»Hvor mange tvangsgårdrydninger har Københavns kommune foretaget inden for de sidste 3 år for at skaffe bedre redningsmuligheder for brandvæsenet i medfør af byggelovens § 7 og § 15, og hvor mange boligkarreer findes der, hvor der stadig er behov for tvangsgårdrydning af sikkerhedsmæssige grunde?«

Supplerende besvarelse (17/6 82):

Boligministeren (Erling Olsen):

Københavns magistrat, 4. afdeling, har i skrivelse af 15. juni 1982 oplyst følgende:

»I forbindelse med brandsikring af ældre beboelsejendomme har Københavns kommune givet påbud i medfør af byggelovens § 15, jfr. byggelovens § 7, om etablering af fælles adgangsvej m.v. i 26 karreer, og der er herved meddelt i alt 49 påbud.

Ud over disse sager har der været ført forhandlinger med mange ejere, hvor drøftelserne har ført til, at ejerne selv har fundet en løsning, der har gjort tvangsforanstaltninger unødvendige.

Det er korrekt, at der i Københavns kommunes pjece, udgivet af stadsingeniørens direktorat i august 1981, er peget på, at omkring 800 boligkarreer i kommunen mangler tilfredsstillende opholdsarealer, men der er ikke i dette skøn medtaget nogen vurdering af de brandsikringsmæssige forhold.

En opgørelse over, hvor mange gårdrydninger der endnu måtte være behov for af brandsikkerhedsmæssige grunde, vil ikke kunne tilvejebringes uden en særlig undersøgelse af forholdene i de enkelte ejendomme. Det skal her anføres, at brandsikring i princippet er mulig at gennemføre i enhver ejendom uafhængig af adgangsforhold over nabogrund, men at spørgsmålet om adgangsvej for brandvæsenet over anden grund alene beror på en afvejning i hvert enkelt tilfælde af omkostningerne ved at etablere tilfredsstillende forhold på egen ejendom.

I de karreer, hvor gårdforholdene bedres ved gårdrydning, evt. i forbindelse med sanering, vil der ofte samtidig ske en forbedring af de brandsikringsmæssige forhold.«

Ad spm. nr. 829

Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende foran sp. 9452, var sålydende:

Til *boligministeren* (4/6 82) af:

Knud Lind (FP):

»Hvordan har det være muligt for Det københavnske byfornyelses- og saneringsselskab v/Helge Nielsen at erhverve beboelsejendommen Søllerødgade 48-50 med 24 lejemål og en ejendomsskyld på 350.000 kr. for 1,00 kr.?«

Supplerende besvarelse (15/6 82):

Boligministeren (Erling Olsen):

Det københavnske byfornyelses- og saneringsselskab har i skrivelse af 11. juni 1982 oplyst, at saneringsselskabet i begyndelsen af juni måned 1981 blev orienteret om at den omhandlede ejendom skulle på tvangsauktion, og Københavns kommune bad i den anledning saneringsselskabet om at købe ejendommen.

Forholdet var det, at der allerede den 6. april samme år havde været afholdt tvangsauktion over ejendommen, dog uden at det ved denne lejlighed lykkedes at få solgt ejen-